

om, end der nu er, da det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag kom til det Resultat, at det kun var Udstillingen i Aarhus, han var imod. At der bliver afholdt en større Udstilling i København om nogle faa Aar, antagelig i 1913 eller 1914, fandt det ærede Medlem fuldt ud rimeligt, skønt den Omstændighed, at denne Udstilling bliver meget større, dog vel ogsaa vil gøre de Ulemper ved Udstillingen, som det ærede Medlem fremhævede, betydeligt større. Jeg skal ganske kort sige, at jeg ikke deler det Syn paa Udstillinger, som det ærede Medlem anlagde til at begynde med. Det forekommer mig, at det overalt, hvor der arbejdes og virkes, overalt, hvor der skabes noget, er nødvendigt lige som med visse Mellemlum at standse en Gang og se, hvor vidt man er kommen, hvad man har skabt, og hvad man har naaet at skabe, for deraf at hente Impulser til, hvorledes Fremgangen i den kommende Tid skal være, for under denne Hvile, medens man tager Syn over det udrettede, at tale med hinanden og søge at høste Erfaringer af hinandens Arbejde, for derigennem at planlægge Arbejdet for den kommende Tid. Det er det, der sker ved en Udstilling, og det ærede Medlem burde betænke, at den Virksomhed, han særlig omfatter med stor Interesse — dermed være ikke sagt, at vi andre ikke gøre det, jeg gør det i alt Fald ogsaa —, nemlig Landbruget, gennem Aaringer har forstaaet at drage sig disse til Nytte, har fremstillet sit Arbejde paa store Skuer og deraf draget Erfaringer for Fremtiden. Man vil jo se, at en enkelt Lov i denne Retning, nemlig Husdyrloven, omfatter ganske betydelige Udgifter og Tilskud fra Staten dertil, saa vidt jeg erindrer noget over 1 Mill. Kr. om Aaret. Det er jo en ganske betydelig Sum, der saaledes gaar netop til det Øjemed, det ærede Medlem talte imod, netop til Udstillinger, hvorhen man sender sine Produkter, sender det færdige Arbejde for at samles derom og deraf søge at lære, hvorledes man skal komme frem og arbejde videre paa en god, sund Grund og tage sig i Agt for de Fejl, Erfaringen har vist, man tidligere har begaaet.

Akkurat det samme er jo Tilfældet med Industrien. Det er rigtigt nok, hvad det ærede Medlem udtalte, at Reklamen er stor i vor Tid, at mangt og meget af en fittig Presse besørger ud over Landet, men det samlede Syn paa Sagerne, Fremskridtet og det Arbejde, der er præsteret siden

sidste Udstilling, dette giver den daglige Reklame ikke Indtrykket af. Det faar man kun, naar man søger at samle disse forskellige Arbejder sammen paa en Udstilling og der søger at faa Syn over dem. Jeg trøster mig i hvert Tilfælde til at tro, at dette er overordentligt sundt for en Nation.

Det ærede Medlem udtalte, at han forstod ikke den omtalte Samvirken mellem Industri og Landbrug; han mente, at den i væsentlig Grad vilde indskrænke sig til, at man samlet gjorde et Angreb paa Statskassen, paa de offentlige Midler for at faa Tilskud. Jeg tror, det ærede Medlem er meget kortsynet her. Der eksisterer i Øjeblikket i Nationens daglige Arbejde en inderlig Samvirken mellem alle de forskellige Stænder i deres Arbejde, der eksisterer nu en inderlig Samvirken mellem Industri og Landbrug. Landbrug og Industri ere saa uløseligt knyttede sammen i deres Arbejde, at det vilde være til ubodelig Skade for begge Parter, hvis man kunde tænke sig at hugge igennem og skille disse to Stænders Samarbejde fra hinanden. Det tror jeg ikke, jeg behøver at bevise. Jeg skal kun pege paa det store Samarbejde, der er mellem Landbrug og Industri paa Maskinomraadet, og det er ikke alene her, men paa mange andre Omraader, at Landbrug og Industri have inderlig Føling med hinanden, og naar det er Tilfældet — det vil det ærede Medlem ikke kunne modbevise eller paa anden Maade drage i Tvivl, — er det ganske klart, at der ogsaa ved en Udstilling vil kunne gives Lejlighed til at faa et samlet Syn paa den Samvirken og det Samarbejde, der gennem mange Aar har været mellem Landbrug og Industri, saaledes at disse to Stænder, — for at bruge det Udtryk —, naar de gaa fra Udstillingen hver til sit Arbejde, kunne vende berigede hjem. Det vil ogsaa vise sig — det har vist sig paa alle de Udstillinger, som jeg har haft Lejlighed til at komme i Berøring med —, at hvor Landbruget fremstiller sit Arbejde, hvor der er arbejdende Mejerier og lignende Virksomheder, er det altid Udstillingens mest interessante Afdeling, det, der har draget de fleste Mennesker til for at søge at lære noget. — Jeg tror, som sagt, at det ærede Medlems Syn paa Sagen er meget for kort. Jeg skal ikke udtale nogen Tanke om, at Synet maaske kunde have været et andet, hvis det havde været Odense, der var Tale om, thi det ærede Medlem udtalte jo,